

عنوان مقاله:

آسیب شناسی امور آموزشی و پرورشی در ایران

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد از نگاه معلم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

زهرا رزمجو - ارشد برنامه ریزی آموزشی دانشگاه آزاد بوشهر آموزگار پایه ششم آموزشگاه فاطمیه آموزش و پرورش شهرستان دلوار

خلاصه مقاله:

فعالیت های پرورشی در مدارس برای تربیت دانش آموزان انجام می شود و تفکر غالب آن است که این فعالیت ها به تربیت دینی و اخلاقی می انجامد. آموزش و پرورش از مهمترین نهادهای اجتماعی می باشد. در واقع، کیفیت فعالیت سایر نهادهای اجتماعی تا اندازه زیادی به چگونگی عملکرد آموزش و پرورش بستگی دارد. کیفیت در حال حاضر یکی از محورهای اصلی همه مباحث آموزشی است و ارتقای آن مهمترین وظیفه وزارت آموزش و پرورش است. منظور از آموزش و پرورش در نوشتار حاضر همان آموزش و پرورش رسمی ای است که از دوره ابتدایی شروع و با اتمام دوره متوسطه به پایان می رسد و نهاد آموزش و پرورش کشور وظیفه اجرای آن را برعهده دارد. از جمله مشکلات بیرونی نظام آموزشی می توان به متکی بودن هزینه های تعلیم و تربیت به دولت و افزایش سطح توقعات مردم برای مطالبه آن، پایین بودن حقوق و دستمزد معلمان، کمبود منابع مالی برای ساخت، تجهیز و اداره مدارس و پیچیدگی روشهای جلب مشارکت مردم در امور تعلیم و تربیت اشاره کرد. و در طبقه مشکلات درونی نظام آموزشی می توان به مواردی همچون روشهای فعلی گزینش، جذب، تربیت و نگهداشتن نیروی انسانی شاغل در آموزش و پرورش، ناکارآمدی نظام انتخاب مدیران به ویژه در سطح ادارات آموزش و پرورش (اعم از ستادی، استانی و منطقه ای)، عدم پویایی در مدیریت آموزشگاه ها، ناکارآمدی نظام کنترل، نظارت و ارزشیابی، کم اثربخش بودن برنامه های درسی موجود، پایین بودن سواد علمی معلمان و عدم انگیزه و علاقه آنها برای تدریس فعال در کلاسهای درس، نبودن عشق به آموختن، محبت و روابط انسانی و صمیمی بین کادر مدیریت مدارس، معلمان و دانش آموزان اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1527368>

